

ENTREVISTA A BERTA BUSQUETS, CAMPIONA DEL MÓN D'HOQUEI PATINS AMB LA SELECCIÓ ESPANYOLA

“XILE ÉS L'EQUIP QUE MÉS SE'NS VA TRAVESSAR I AMB EL QUE MÉS VAM PATIR”

↳ De família molt arrelada a l'hoquei patins (el seu pare i el seu germà també hi jugaven), de petita, Berta Busquets pràcticament vivia al pavelló de Palau-solità i Plegamans, la seva localitat natal. Tant punt va poder es va calçar uns patins i des dels tres anys juga a l'equip del seu poble, l'HC Palau de Plegamans. Ara, amb 22 anys, acaba d'aconseguir el seu segon títol Mundial amb la selecció espanyola als World Roller Games, disputats fins ahir a la localitat xinesa de Nanjing.

Amb només 22 anys i ja pots presumir de tenir al teu palmarès dos Mundials d'hoquei patins. Havies somiat mai amb això?

Quan jugues a hoquei al que més aspirem és a anar amb la selecció, i quan estàs dins, a guanyar amb la selecció.

“Acollir els World Roller Games a Barcelona el 2019 ajudarà que es fomentin més totes les disciplines del patinatge”

“El meu objectiu és estar a dalt i competir per tots els títols en joc”

Suposo que sí que ho havia somiat, però fer-ho realitat és deu vegades millor, i més si ho aconsegueixes dos cops.

La final davant Argentina no va ser fàcil, decidint-se a la pròrroga. Què se't va passar pel cap quan l'àrbitre va xiular el final del partit?

Argentina té un gran equip; té jugadores molt bones, amb molta qualitat. És el segon cop que guanyem in extremis en una pròrroga. Quan vaig veure que s'acabava el temps i que érem campiones del món va saltar l'eufòria.

Tot i començar el Mundial

golejant els vostres rivals en la primera fase, no ha estat una competició fàcil. Quin ha estat el rival més dur?

L'equip més bo amb el qual hem jugat era Argentina, però les semifinals contra Xile ens van costar molt. Xile se'ns va travessar, es van tancar molt, no hi havia manera d'entrar; finalment vam aconseguir empatar quan només quedaven deu minuts del temps reglamentari i les vam guanyar als penals. Argentina també ens va costar molt, però potser Xile és l'equip que més se'ns va travessar i amb el que més vam patir.

Xile va ser el rival que més us va sorprendre?

No és que ens sorprenguéssim, perquè ja esperàvem que jugués tancat. Elles van fer un gol a la primera part i llavors van ser molt conservadores, van defensar molt i molt bé, i nosaltres no acabàvem de trencar, no estàvem fines davant de porteria. Va ser un partit que vam haver de treballar molt per tirar-lo endavant.

Set de les deu components de la selecció espanyola són catalanes, i en la resta de seleccions també hi ha una àmplia representació catalana. Què té l'hoquei patins català?

Per sort o per desgràcia l'hoquei patins està molt concentrat a Catalunya. Al final tot són estadístiques; si aquí hi ha molta més gent que juga a hoquei sempre surt més gent bona aquí que a altres llocs. Hem de mirar també de fomentar l'hoquei en altres

Berta Busquets Als 22 anys acaba d'aconseguir el seu segon Mundial amb la selecció espanyola

FOTO: LUIS VELASCO (RFEF)

parts de l'Estat, com Madrid, Galícia o Astúries, que ja comencen a tenir més equips. Catalunya aporta molta gent a la selecció, no perquè en altres llocs no s'hi jugui, sinó perquè aquí es treballa molt i es fomenta molt; però s'ha d'intentar fomentar-lo a arreu.

Aquesta ha estat la primera edició dels World Roller Games, que han acollit tots els Mundials de totes les disciplines del patinatge a la vegada. Has pogut veure més de la competició? Què t'ha semblat?

La veritat és que no hem vist gaire més; la setmana que vam estar nosaltres no era la setmana forta, hi havia menys competició. L'organització molt diferent al que s'hauria fet aquí, suposo que també perquè Xina és molt diferent a Catalunya.

No estava malament, els pavellons eren molt grans, estaven molt equipats, però potser hi havia poca promoció. El fet que a Xina no s'hagi jugat mai a hoquei es notava, als nostres partits per exemple no hi havia ningú. Potser anaven a veure altres disciplines, però en el cas de l'hoquei no hi havia molta expectació.

I la propera edició se celebrarà a Barcelona, el 2019. Què aportarà al patinatge català acollir una competició d'aquesta envergadura?

Jo crec que el patinatge català és bastant potent a nivell mundial, ja no només parlant d'hoquei. De fet, la Federació Espanyola ha aportat almenys un representant en cada modalitat a aquests World Roller Games. Organitzar

l'edició de 2019 a Barcelona animarà la resta de seleccions a seguir creixent, perquè segur que hi haurà molta expectació. A nivell de l'esport de casa nostra també ajudarà que es fomentin més totes les disciplines del patinatge i això ens farà créixer.

Ara ja toca pensar en la nova temporada amb el teu club, l'HC Palau de Plegamans. Quins són els objectius d'aquesta temporada?

Jo encara no he anat a entrenar amb el Palau, tenim una setmana de vacances, o sigui que encara no hem parlat gaire de com enfocarem la temporada. El meu objectiu és estar a dalt; no tant pel fet de guanyar un títol, sinó optar a ell; competir per tots els títols en joc i arribar al final de cada

competició amb probabilitats de guanyar.

I més a llarg termini, quins objectius et marques?

A mi m'agrada molt l'hoquei i la competició, llavors a curt termini no em plantejo deixar-ho, però a llarg termini suposo que algun dia evidentment ho deixaré. De moment vull seguir jugant, vull seguir competint, i guanyar tot el que pugui, no pel fet de guanyar, sinó perquè m'agrada competir.

Com et vas iniciar en l'hoquei patins?

Vaig començar a jugar al HC Palau de Plegamans, el club del meu poble ara fa 19 anys, quan en tenia tres. El meu pare havia jugat tota la vida a hoquei patins i era entrenador, i el meu germà gran també hi jugava, així que jo vivia pràcticament al pavelló, i a la mínima que vaig poder ja em vaig emprovar uns patins; des de llavors que jugo al club del meu poble. Ara fa quatre anys vaig entrar a formar part de la selecció espanyola i he pogut guanyar dos Mundials i viure tot això.

Qui és el teu referent?

Mai he tingut ningú molt definit; hi ha hagut jugadors que m'han agradat molt, però mai he tingut un referent molt fix. Sergi Panadero sempre m'ha agradat molt, me l'he mirat molt com jugava, o Carla Giudici pel seu significat en l'esport femení i per com jugava també és un referent, però no he tingut mai algú molt fix de dir 'vull ser com aquest'. De cadascú agafes el que t'agrada i intentes plasmar-ho al teu joc o a la teva manera de fer ●

cada dimarts al
vespre al canal

el programa
de l'esport
federat

ZONA
UFEC